

metode, ja minētā dalība šo sliekšni pārsniedz, bet tai pat laikā valsts izcelsmes dividendēm sistemātiski tiek piemērota atbrīvošanas no nodokļa metode, tomēr tikai tiktāl, ciktāl ar attiecīgajiem mehānismiem, kuru mērķis ir nodokļa vairākkārtējas uzlikšanas sadalāmajai peļņai novēršana vai samazināšana, tiek panākts līdzvērtīgs rezultāts. Tas, ka valsts nodokļu administrācija dividendes saņēmējai sabiedrībai pieprasa informāciju par dividendes izmaksājušās sabiedrības peļņai trešajā valstī faktiski uzlikto nodokli, ir raksturīgi atskaitīšanas metodes būtībai kā tādai un per se neietekmē atbrīvošanas un atskaitīšanas metožu līdzvērtīgumu;

5) LESD 63. pants ir interpretējams tādējādi:

- ka tam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, ar kuru sabiedrībām rezidentēm tiek piešķirta iespēja pārnest taksācijas laikposmā ciestos zaudējumus uz vēlākiem taksācijas laikposmiem un ar kuru tiek novērsta ekonomiska dubulta nodokļu uzlikšana dividendēm, piemērojot atbrīvojuma metodi valsts izcelsmes dividendēm, bet dividendēm, ko izmaksājušas citā dalībvalstī vai trešajā valstī dibinātas sabiedrības, ir piemērojama atskaitīšanas metode, ciktāl ar šo tiesisko regulējumu atskaitīšanas metodes piemērošanas gadījumā netiek pieļauts uz nākamajiem taksācijas laikposmiem pārnest uzņēmumu ienākuma nodokli, kas samaksāts dividendes izmaksājušās sabiedrības valstī, ja taksācijas laikposmā, kurā sabiedrība saņēmusi ārvalsts izcelsmes dividendes, tā ir strādājusi ar saimnieciskās darbības zaudējumiem, un
- ka dalībvalstij netiek noteikts pienākums savos nodokļu tiesību aktos paredzēt nodokļa, kas ieturēts ienākuma gūšanas vietā citā dalībvalstī vai trešajā valstī, atskaitīšanu, lai novērstu dividenžu, kuras saņem pirmajā dalībvalstī dibināta sabiedrība, juridisku dubultu aplikšanu ar nodokļiem, kas rodas, abām attiecīgajām valstīm īstenojot savu nodokļu kompetenci.

(¹) OV C 19, 24.01.2009.

Tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 17. februāra spriedums (Stockholms tingsrätt (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Konkurrensverket/TeliaSonera AB

(Lieta C-52/09) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 102. pants — Dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana — Telekomunikāciju operatora piemērotās cenas — ADSL starppakalpojumi — Platjoslas savienojumu pakalpojumi galapatērētājiem — Nepietiekama konkurentu cenu starpība jeb “tarifu šķēru efekts”)

(2011/C 103/03)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Stockholms tingsrätt

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Konkurrensverket

Atbildētājs: TeliaSonera AB

Piedaloties: Tele2 Sverige AB

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Stockholms tingsrätt — EKL 82. panta interpretācija — Tarifu šķēru efekts — Cena, ko piemēro telekomunikāciju operators, kam iepriekš bijis vēsturiski izveidojies monopols attiecībā uz ADSL piekļuvi — Atšķirība starp cenu, ko par ADSL piekļuvi nodrošināšanu vairumtirdzniecības līmenī operators prasa no operatoriem, kas ir starpnieki, un tarifiem, ko par ADSL piekļuvi operators piemēro attiecībā uz patērētājiem, nav pietiekama, lai segtu papildizmaksas, kas rodas pašam operatoram, sniedzot šos pakalpojumus mazumtirdzniecībā

Rezolutīvā daļa:

Nepastāvot nekādam objektīvam pamatojumam, tas, ka vertikāli integrēts uzņēmums, kurš ir dominējošā stāvoklī ADSL starppakalpojumu vairumtirdzniecības tirgū, piemēro tādu cenu politiku, kuras rezultātā cenu starpība starp piemērojamajām cenām šajā tirgū un tām, ko piemēro mazumtirdzniecības tirgū, sniedzot galapatērētājiem platjoslas savienojumu pakalpojumus, nav pietiekama, lai nosegtu īpašās šī paša uzņēmuma izmaksas, kas tam ir jāsedz, lai piekļūtu pēdējam tirgum, var būt ļaunprātīga izmantošana LESD 102. panta izpratnē.

Novērtējot, vai šādai cenu politikai ir ļaunprātīgs raksturs, ir jāņem vērā visi katras lietas apstākļi. It īpaši:

- principā un vispirms ir jāņem vērā attiecīgā uzņēmuma cenas un izmaksas mazumtirdzniecības pakalpojumu tirgū. Ja vien ir iespējams, ņemot vērā apstākļus, ņemt vērā šīs cenas un izmaksas, tās ir jāaplūko kopā ar konkurentu šajā tirgū cenām un izmaksām, un
- jāpierāda, ka, it īpaši ņemot vērā vairumtirdzniecības preces neaizstājamo raksturu, šī cenu politika mazumtirdzniecības tirgū rada vismaz potenciālas pret konkurenci vērstas sekas un tam nav ekonomiska pamatojuma.

Izvērtējot šādas cenu politikas ļaunprātīgo raksturu principā nav nozīmes:

- tam, ka attiecīgajam uzņēmumam nav nekāda regulatīva pienākuma sniegt ADSL starppakalpojumus vairumtirdzniecības tirgū, kurā tam ir dominējošs stāvoklis;
- šī uzņēmuma dominances pakāpei šajā tirgū;
- apstāklim, ka mazumtirdzniecības tirgū, kurā galapatērētājiem tiek sniegti platjoslas savienojumu pakalpojumi, minētajam uzņēmumam nav dominējoša stāvokļa;

- apstāklim, ka klienti, kuriem šādu cenu politiku piemēro, ir jauni vai jau esoši attiecīgā uzņēmuma klienti;
- dominējošā stāvoklī esošā uzņēmuma nespējai atgūt eventuālos zaudējumus, kuri var tam rasties šādas cenu politikas ieviešanas rezultātā, nedz arī
- tam, cik nobrieduši ir attiecīgie tirgi, un tam, ka tajos ir notikušas tehnoloģiskas pārmaiņas, kuru dēļ jāveic nozīmīgi ieguldījumi.

(¹) OV C 90, 18.04.2009.

Tiesas (otrā palāta) 2011. gada 17. februāra spriedums — Eiropas Komisija/Kipras Republika

(Lieta C-251/09) (¹)

(Piegāžu un būvdarbu publiskā iepirkuma līgumi — Ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozares — Direktīva 93/38/EEK — Paziņojums par paredzamo publisko iepirkumu — Piešķiršanas kritēriji — Vienlīdzīga attieksme pret pretendentiem — Pārskatāmības princips — Direktīva 92/13/EEK — Pārsūdzības process — Pienākums pamatot lēmumu noraidīt pretendentu)

(2011/C 103/04)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — C. Zadra, I. Chatziagiannis un M. Patakia)

Atbildētāja: Kipras Republika (pārstāvji — K. Likourgos un A. Pantazi-Lamprou)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvas 93/38/EEK, ar ko koordinē līgumu [slēgšanas tiesību] piešķiršanas procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē (OV L 199, 84. lpp.), 4. panta 2. punkta un 31. panta 1. punkta pārkāpums — Padomes 1992. gada 25. februāra Direktīvas 92/13/EEK, ar ko koordinē normatīvos un administratīvos aktus par to, kā piemēro Kopienas noteikumus par līgumu [slēgšanas tiesību] piešķiršanas procedūrām, ko piemēro subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē (OV L 76, 14. lpp.), 1. panta 1. punkta pārkāpums — Pienākums pamatot lēmumu noraidīt pretendentu — Pienākums nodrošināt, ka līgumslēdzēju iestāžu pieņemtie lēmumi var tikt efektīvi un pēc iespējas ātrāk pārsūdzēti — Vienlīdzīgas attieksmes un pārskatāmības principi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 233, 26.09.2009.

Tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 10. februāra spriedums — Activision Blizzard Germany GmbH (agrāk — CD-Contact Data GmbH)/Eiropas Komisija

(Lieta C-260/09 P) (¹)

(Apelācija — EKL 81. pants un EEZ līguma 53. pants — Ar “Nintendo” preču zīmi ražotu videospēļu pulšu un spēļu kasetņu tirgus — Paralēlā eksporta ierobežojums šajā tirgū — Nolīgums starp ražotāju un ekskluzīvo izplatītāju — Izplatīšanas līgums, ar ko ir atļauta pasīva tirdzniecība — Vienotas gribas pierādīšana, nepastāvot tiešiem dokumentāriem pierādījumiem par šīs tirdzniecības ierobežojumu — Pierādījumu apjoms, kas vajadzīgs vertikāla nolīguma esamības pierādīšanai)

(2011/C 103/05)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Activision Blizzard Germany GmbH (agrāk — CD-Contact Data GmbH) (pārstāvji — J. K. de Pree un E. N. M. Raedts, advocaten)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji — S. Noë un F. Ronkes Agerbeek)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (astotā palāta) 2009. gada 30. aprīļa spriedumu lietā T-18/03 CD-Contact Data GmbH c/Eiropas Kopienas Komisija, ar kuru Pirmās instances tiesa samazināja prasītājam uzlikto naudas sodu un pārējā daļā noraidīja prasību atcelt Komisijas 2002. gada 30. oktobra lēmumu 2003/675/EK par EK līguma 81. panta piemērošanas procedūru (COMP/35.587 PO Video Games, COMP/35.706 PO Nintendo Distribution un COMP/36.321 Omega — Nintendo), kas attiecās uz vairākām vienošanām un saskaņotās darbības Nintendo konsoļu un ar Nintendo konsolēm saderīgu video spēļu bloku tirgū, kuru nolūks bija ierobežot šo konsoļu un bloku paralēlo importu

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;